

Inhaia vsaki dan.
Tadi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri ob ponedeljkih ob 2. uri zjutraj.
Posamežne številke se prodajojo po 3 novč. (6 stotin) + mogni tobakarnih v Trstu in okolici. Ljubljani, Gorice, Celje, Kranj, Maribor, Celovec, Idrija, Št. Petru, Sežani, Nabrežini. Novemnost itd.
Oglaše in naročbe sprejemajo uprava lista „Edinost“, alič Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 4. snečer. — Cene oglašom 16 st. na vrsto petit; poslanice, žamtrnice, javne zahtave in domači oglasi po pogodbi.
TELEFON Stev. 1157.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorske.

V edinosti je mod!

Naročnina znača
za vse leto 24 K. poi leta 12 K. 3 mesece 6 K. — Na-
narobe brez dopisanega naročnina se uprava ne ozira.
Vsi dopisi naj se pošljajo na uredništvo lista. Nefrankovana
plama se ne sprejemajo in rokopis se ne vredajo.
Naročnino, oglaše in reklamacije je pošljati na upravo lista

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom).
Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik
konsorcijskega lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijska
lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilniški račun št. 652.841.

Mir sklenjen.

(Brzojavne vesti.)

LONDON 30. — Reuterjev biro poroča iz Portmoutha od 29. t. m.: Uradni zapisnik današnje popoludanske seje ima naslovnico: Na konferenci, ki se je v Št. Ladanje popoludne, se je vršilo posvetovanje o podrobnostih mirovne pogodbe. Sklenilo se je, naj posamezna določbe izdelata profesor Martens in svetovalce japonskega ministerstva načinjene stvari Dennison in sicer naj jih dovršita in prej.

PORTSMOUTH 30. — (Reuterjev biro.) Pričakuje se, da bo mirovna pogodba do konca tega tedna dovršena. Witte je izjavil, da je bila ta pogodba v zapisnikih seje v resnici že sestavljena in da je samo potreba, da se menjajo besedilo. Dodana je bila nova klavzula, ki predvidja trgovinsko pogodbo med Japonsko in Rusijo, pri kateri vživa vsak obes prednost največje ugodnosti, ker obsega ta klavzula princip odprtih vrat.

PETROGRAD 30. — Pogodba glede Sahalina obvezuje tako Rusijo kolikor Japonsko, da ne smeti otoka utrditi v strategične svrhe ter obvezuje Japonsko, da ne utrdi močne obzine La Perouse med Sahalinom in Hokadom.

LONDON 30. — Morning Post poroča iz Portmoutha: Japoneji so uradno objavili, da se imen otok Sahalin razdeliti pri 50. stopnji širjave. Meje se točno določijo v mirovni pogodbi. Ravno tisto proglaša Japonska uradno, da ne dobi nikakega dejanja, razen pravih stroškov za oskrbovanje vojnih ujetnikov.

LONDON 30. — Morning Post poroča iz Portmoutha: Današnje vedenje Japonske je bilo njen odgovor z ozirom na tolto nevarnost. Rusija si je nedvomno priborila veliko diplomatično zmagovo, ker je v resnici izsilila, da je Japonska vsprijela nje lastne pogoje, zagotovila si je mir, ne da bi bilo treba za to plačati in le moralna znaga ostane na strani Japonske.

PARIZ 30. — Kakor je »Matin« zvedel iz Portmoutha, je Witte na negotivu z nemškim poročevalcem izjavil, da je mir za Rusijo časten. Rusija ni privolila v nikake koncesije, ki bi bile škodljive nje časti in njenim interesom. Menil je, da bo sestava besedila pogodbe zahtevala še nekoliko časa, ker Japoneji počasno postopajo. Noben vprašanje, o katerem se je treba pa še posvetovati, ni tako, da bi zamoglo onemogočiti sklep miru. Mir je sklenjen in bo tudi podpisana.

PARIZ 30. — Vsi listi izražajo svoje posebno veselje o sporazumu, ki se je doseglo med mirovnimi pooblaščenci, ter pripisujejo

ugoden izid pogajanju inicijativi predsednika Roosevelt, katerega zelo hvabijo.

PORTSMOUTH 30. — Od strani japonskih pooblaščencev je Sato izdal nastopno izjavo: Od začetka sem je radi konečne dočka otoka Sahalina in radi vojne odškodnine vladalo absolutno nosoglasje in ne le ena, ampak obe tečki sti večkrat stavili v nevarnost ugoden zvrštek konference. Japonski cesar je, ustrejajoč zahtevam človečnosti in civilizacije, pokazal duh popolne sprave ter je v interesu miru pooblastil svoje mirovne odposlanice, naj opusti zahtevo po vojni odškodnosti ter raz privileje v delitvi Sahalina in v one določbe, ki jih zamoreti v sprejeti obe stranki. Na ta način je cesar omogočil, da se je ta začasno določila ugodno izvršilo.

PARIZ 30. — Witte je glosom neke brzjavke izjavil, da je bila včeraj sklenjena tudi rusko-japonska pogodba na temelju največje ugodnosti ter posebna pogodba glede obrata vstočno-kitajske železnice, katere upravo da prevzame Japonska.

BEROLIN 30. — Norddeut. Allg. Ztg. pozdravlja najtopleje poročila o sklepu miru ter meni, da zahvaljuje Rusija izid mirnemu vztrajjanju carja Nikolaja in njegovih svetovalcev v Petrogradu ter pooblaščencev v Portsmouthu; v tem obstoja zaupanje pripoznanja odporne sile, ki ostaja Rusiji vse vsem neveshom. List sklepa z besedami najtoplejega priznanja deavnosti predsednika Roosevelt, da je sklenjen mir.

OYSTERBAY 30. — (Reuterjev biro.) Predsednik Roosevelt je rekel v svojem odgovoru, ko sta mu Witte in baron Rosen priobčila sklep miru, da ne more nim in vsemu civilizovanemu svetu dovolj čestitati, da je mej njimi in pooblaščenci Japonske prišlo do sporazuma in da je na ta način zagotovljen mir, ki je na obe strani časten. Na vsaki način je predsednik odgovoril Komuri.

Brzojavne vesti.

CesarSKI manevri na južnem Tirolskem.

MEZZOLOMBARDO 30. — Potodom da našnjeg obiska cesarjevega je bil t. g. kako bogato okrašen. Bilo je mnogo slavolokov. Na vsaki hiši je mnogo zastav, vencov in drugih okrasov. Na glavnem trgu je prirejen šotor za vsprijem cesarja. Tri kilometre dolga cesta do kolodvora je vsa v zastavah. Kolodvor je ukusno okrašen. Kmetsko prebivalstvo je prišlo od daleč, da vidi cesarja. Nestavilno odposlanstev in stotinj strelecov tvoji špalir.

ROMENO 30. — Vojaške vaje so bile danes predpoludne dovršene. Cesar je zjutraj ob 5. in pol uri popoludne jahal iz Romena v Cavareno na višino S. J., da sledi vajam,

roki leseni stolci ter zrl po savski ravnici. Tu pa tam se mu je čelo nagrbančilo, kakor da ga je nekaj zbadalo v srce. Sedaj pa sedaj mu je padla bistra solza na brado. Hkrat je začul zunaj korake. Osvestil se je, obrnil se in napravil strogi obraz. M. k. e. je vs opil, stopil pred očeta in rekel, nagnivši kolena:

— Gospod oče, tvoja milost je zapovedala, da tvoj nevredni sin pride pred tvoj obraz. Tu sem po tvoji zapovedi.

— Pozval sem te, da, je odgovoril Ahacij ganljivim glasom. Ob, kako me boli sreča, da te morata videti takega pred seboj. Hotel sem te prokleti, ne videti te več pred svojimi očmi, ker si mene in sebe silno osramoti, in to v času, ko gre za rešenje domovine. Da ni slepi slučaj vrgel bivšega bana Lučenca v naš krog, da ga ni želja po maščevanju navezala na nas, pogubili bi se bili vse, pa tudi sedaj nam visi meč nad glavo, ukroti, da se očeni, da postans vaj miran kajti ženska, ki zna za to tajno, bo pripovedovala dalje in dalje in vsa stvar postane očitna.

— Ne, oče, je mahan Mikić z roko, za pred se. Sedel je pri oknu svoje sobe na ūto sem poskrbel jaz.

ter se je ob 10. uri predpoludne povrnal v Romeno, kjer se je ob 1. uri popoludne v dvornem jedilnem šotoru vršil obed. Pred obedom se je cesar dje časa razgovarjal z italijanskim generalnim lajtaantom Bisestijem in poročnikom Pescionijem ter se je od njiju oprostil.

Solnčni mrk na Dunaju.

DUNAJ 30. — Oparovanje solnčnega mrka se je tukaj radi ugodnega vremena izvrstno posrečilo. Napravilo se je tudi več dobrih fotografičnih slik.

Vas pogrebla.

BUDIMPEŠTA 30. — (Ogrski biro.) V vasi Bajesd (županja Husayad) je pogorelo včeraj 27 hiš in 53 postranskih poslopij z več letno. Škode je nad 80.000 K.

Angleška eskadra v Svinemünde.

SVINEMÜNDE 30. — Med angleškimi mornarji in nemškimi delavci pristanišča je prišlo do več spopadov. Prebivalstvo se obnaša hladno nasprti angleškim gostom. Nemški pomorščaki ne smejo na kopno.

Perzijski šah.

VICHY 30. — Perzijski šah je včeraj popoludne odpotoval v Petrograd.

Novačrt podmorskega čolna.

PARIZ 30. — Glasom neke brzjavke iz New-Yorka je amerški iznajditelj Lak ponudil nemški vlasti nov načrt podmorskega čolna. Lak se namerava naslati v Nemčiji.

O idrijskih šolskih razmerah in slovenskih učnih knjigah.

(Dopis.)

Veliko se je že pisalo o idrijskih šolskih razmerah, a nekaterih nedostatkov se ni dokazalo nihče. Da je Idrija dobla poleg desete ljudske šole tudi n. ž. o realko, ki se letos v prelepi svoji palači razstavi z enim razredom v višjo realko, to je seveda čes vas hvalevredno. Da so dekljaki razredi ljudske šole dotili svoje vodstvo, da je potem takoj deklša šola postala samostalna, to moramo tudi pohvaliti, izlasti ker čujemo, da se 6 razredna deklška šola razstavi na 7, in prej ali slej tudi na 8 razredov.

Vendar moramo grajati kompetentne go sposke, da se v tej teči ne ravnavajo po tem, kar zahtevajo praktične razmere in kar velevajo ministrski ukazi. Naredba naučnega ministerstva od leta 1883. priporoča k večemu le 6 razredna ljudske šole. Kjer je pa potreba za 7., 8. razred, naj se osuši povsod meščanska šola. Idrija ti morala dobit toraj mesto 6., 7. in 8. razreda dekljake šole 3 razredno deklško meščansko šolo. To pa terjajo tudi praktične potrebe. V meščanskih učilnicah je pouk temeljitejši in izdatnejši.

Ti, ali kako?

— Ženska — sedaj ti povem — Lukrecija C. vagnolijeva, morala je v spanju doznavati o odposlancih kralja Tvrđka in za naše namere. Gotovo ni vedela ničesar, do kler je ni moja grešna bobota in omama izdala več. Ona je dovedla bana semkaj in hoteča videti sad svojega izdajstva, se je zavlekla v mojo sobo. A ko sem jaz, osramoten, prilitel v svojo sobo, da se stenem v kot, da pozabim vse, tu je stala pred meno Lukrecija. Oh oče, v tisti hip, kakor da so mi nohti rastli, v tisti hip sem podivjal kakor zver. Pred menoje je stala tista gladka, lepa kača, začetnica moje sramote. Hotel sem jez, z nohti izkopati sreča iz njenih prsi, da je v vržem v ta krasni izdajski obraz. Na srečo sem nadvladal svojo jezo. V pravi čas mi je pršla dobra misel v glavo. Od Lukrecije ni nevarnosti, sem si mislil, on je zrotnik kakor mi, pak nas ne sme izdati. A od naših neprijateljev ne ve za tajno nikdo drugi nego Lukrecija. Lukrecija ne sme več v svet, tako sem odločil trdnio in odvel sem izdajalko v našo temnico, kjer še sedaj sed.

Absolventi in absolventinje meščanskih šol imajo tudi večje pravice do v ūih šol in do boljih stališč v praktičnem življenju neno mladins, ki je dovršila le spletano ljudsko šolo. Prvi ložje prestopajo na učiteljišča, v trgovske in druge šole. K pošti, v trgovske in dr. cesarske in nevarne urade se sprejemajo običajno najrajsje mladeniči in mladence, ki se morajo izkazati, da so dovršli meščansko šolo z dobrim vesphem.

To smo hoteli opomniti glede ureiba idrijske dekljake učilnice.

Pa tudi glede idrijske realke moramo opomniti nekaj, na kar nas je opozorilo to, kar je pisal te dni jeden ljubljanskih dnevnikov. Kakor znano, idrijska realka ni čisto slovenska, kakor bi človek mislil. Že nižji razredi imajo nekako pri polovici učnih predmetov nemščino za učni jezik, čeprav je odločno slovensko idrijsko mesto ustanovilo to šolo, ki jo tudi vzdržuje z ogromnimi stroški. Temu ni toliko krivo dejstvo, da za vse predmete še ni slovenskih učnih knjig. Vzrok temu je tista neumna bojazen, da bi se dijaki premalo nemščine naučili, ako bi učili nemščino samo kakor predmet. Drugi vzrok je pa ta, da bi realka ne dobila pravice javnosti, ako bi se ne učlo toliko predmetov v nemškem jeziku, kolikor se jih je do zdaj predstavalo v tem jeziku. Toda neučenstvo bi bilo, ako bi se pritoževali radi dozdanje uredbe idrijske realke, ki je v rokah dobrih slovenskih pedagogov. Grajati pa moramo to, da bodo višji razredi, kakor se je čitalo v »Slov. Nar.«, čisto nemški, češ, da ni slovenskih učnih knjig. Krivdo pa, da jih ni, predstaviva ta list slovenskim profesorjem, ki baje še niso spisali knjig. Tu pa dela ljubljanski dnevnik s slovenskim profesorjem vsaj nekoliko krivice. Da Slovenci ne napredujemo v stroki slovenekega srednjega šolstva in slovenskih srednjih šolskih knjig, temu je kriv politični sistem na Kranjskem, ki skrbi, da glede višjega šolstva ostaja tisti večni status quo.

Ta »status quo« ne dopušča, da bi se ljubljanska realka, ki glede zakonodajalstva spada v področje deželnega zobra kranjskega, vsaj nekoliko poslovenila. Ta »status quo« ne dovoljuje, da bi na ljubljanskih učiteljiščih vsaj polovica predmetov učili v slovenščini. Ta »status quo« zabranjuje, da nista ljubljanska višja gimnazija slovenska, marveč čisto nemška. — Ker žele torej na višjih mestih, na c. kr. vlasti, da vse te šole ostanejo nemške, ker se na teh mestih Slovencem niti slovenskih meščanskih šol ne privošča, zato pa tudi ti merodajni faktorji (t. j. c. kr. deželni šolski nadzorniki) ne vspodbujajo slovenskih profesorjev, da bi pisali slovenske učne knjige, ne vnmajo slovenskih založnikov, da bi jih zalačali in

— Kaj, Italijanka v naši temnici?

— Da, oče moj, ali tu ne sme ostati.

— Pa, kam žno?

— Odvedem jo v naš trdn grad Ribnik v visoko trdnojavo, od koder ni izhoda. Nočem si omadeževati roke s kačjo jej krvjo, da bi bil ubijalec, ali, dokler je živa, ne pojde več v beli svet. Ako sem zgasil, kemeram se globoko in nekoliko sem, mislim, pravil. Oče, v imenu Boga in v imenu našem prosim te, odpusti mi nevredniku, ki se je tu v prahu vrgel pred te, dovoli, da dajte nosim tvoje ime. Hočem biti mož, cel človek. Nu, ako nisem vreden tvojega vsmiljenja, reci mi in jaz pojdem v svet, da me tam najde smrt.

Ahacij je z obema rokama prijet glavo sinu in spustil svojo nanjo.

— Sin, Mikić moj, nosi to ime dalje, staro posvečeno ime Prodanić. Prisezi mi, da boš cel človek, da vzameš ženo, da nam rod ne izgine.

— Prisezam, oče, je zaklical sin in zakril svoje solze v očetovo naročje.

* * *

(Prileže)

PODLISTEK.

25

Prokletstvo.

zagovorni roman Avgusta Šenoc. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomić.

Preve M. O. —

Gospod Ahacij Prodanić je bil preko vsake mere nesrečen in se je jesil na svojega sina Mikića. Toliko

ne občajo ne prvim ne drugim ne materialnem, ne moralne podpore. Kdo bo pa tudi riskiral, da bo pisal in zalašal slovenske učne knjige, če ni slovenskih učilnic dolične vrste? Je li morda v poslednjih desetih letih deželnih odbor kaj na glas vspodbujal slovenske profesorje, da bi pisali slovenske knjige, da si je bil že pred 20 leti pooblaščen v to od deželnega zbora?

Ljubljansko glasilo dela profesorjem krivico se svojim očitanjem, da škilijo v »Laibacher Zeitung«. Najraje p meta pred svojim pragom, naj se potrka na pres in spregovori »Mea culpa«. Pred vsem pa naj enkrat začne klicati na ves glas slovenski javnosti, kako je že skrajni čas, da se narod naš organizira v strogo opozicijo in za odločen boj proti e. kr. vladi, proti vladnemu sistemu na Kranjskem, ki Slovencem nič ne daja. Name nem pa vse in še nekoliko po vrhu. Tako potreben je tak odpor proti vladnemu sistemu na Kranjskem, da bi ga morali (naš skupen odpor namreč) organizovati brez vasega ozra na domači strankarski boj!

MIR!

Trst, 30. avgusta 1905.

Consummatum est! Dovršeno je! Dan 29. t. m. bo debelo podprt v seznamu velikih historičnih dogodkov. Sanacija, ki jo provzroča vest iz Portsmouth, da je prišlo do sporaznjenja med japonskimi in russimi pooblaščenci glede glavnih principijelnih teček, je tem veča, ker je prišla nenačeno za ves svet. Situacija se je menjavala od hips do hips, vest se je podila za vestjo, vsaka prikazujejoča položaj v drugačni luč — od žive boje nadobudnega optimizma do črnega pessimizma, dokler ni v zadnje dni popolnoma prevladovalo pesimistično naziranje. A tu je naenkrat v to črno sliko pal svetil žarek, ki nam je pokazal — sklep miru!

To se pravi, formalno mir še ni sklenjen in podpisani, ker je še reči več toček drugega in tretjega reda. Ali de facto je dan 29. avgusta prinesel sklep miru.

Za sedaj se hočemo vzdržati vseke lastne sodbe. Čitatelji naj čitajo došle brzojavke. Tu posnemamo iz brzojavk le nekatere momente vnačnosti, ki se nam zde začilni za utis, ki ga je napravil ta historični dogodek v Portsmouth. Iz brzojavk posnemamo, da Rusi niso mogli prikrivati svoje radosti, dočim so japonski novinarji jokali greko, ko so zvonovali v Portsmouth načnajali mir. Mej tem, ko je množica povsodi prijevala Witteju burne ovce, tako, da se je ni mogel ubraniti, se japonski odposlanec boje nemirov na Japonskem in je policija v Portsmouth ukrenila posebne odredbe za varnost japonskega odposlance Komura. Splošna sodba da je ta, da je ruska diplomacija izvojala veliko zmago.

Listi povdajajo posebno, da nikdo ni pričkal tolake odjejavnosti od Japanske, da bi odsekali in se odpovedali zahtevam:

po vojni odškodnosti, po odškodnosti za polovico Sahalisa, ki ima ostati Rusom, po internirani ladijah in — to se posebno nagaša — po obvezni Rusije, da ne bo vzdruževala na skrajnem Vzotku veče pomorske sile. Nu, londonski list »Times« prisnja neko vest, ki nsm bržkonejši pojssanje vzrek japonski odjejavnosti. Zdi se — pravi rečeni list — da zadnje dni pravi japonski pooblaščence ni bil Komura, ampak finančni agent Japanske Kaneko. Ta da je preko markija Itonaj bolj uprival na sklepemikad.

Tega dejstva si pa ni lahko možno tolmačiti drugače, da je bilo finančno položenje Japanske, ki je z največjo težo pritisnalo na sklepe sicer neizprosne gospode v Tokiju. Ce je že dejstvo, da je ravno Amerika poprijela iniciativu za mirovno konferenco vzbujalo misel, da so Japanska in njeni upniki tisti, ki žele miru, pak se nam ta misel spreminja v trdno prepiranje ob vesti, da so finančni krogi ameriški uplivali na japoškega cesarja, naj vsprijmo Wittejeve predloge. Kakor rečeno: svoje rojbe si ne upamo še izrekati in treba čakati, da pade več luči na dogovore v Portsmouth. To pa tem bolj, ker neke vesti nekaj naničujejo, da se je utegnilo na konferenci zgoditi kaj, ki se odteza javnosti in ki bo odločilno za bojno razmerje med Rusijo in Japansko.

Razpoloženje na Japonskem.

Londonškim »Times« so dan 29. t. m. sporočili iz Tokija: Soglasno in z ogorčenjem odklanjajo listi nadaljnje koncesije ter vprašajo, bodo-li vseh 18 mesečne vojne izgubljeni v konferenčni dvorani?

Mnogo listov graja vlogo radi nje popustljivosti; drugi se nadajajo, da se vseled trdovratnosti Rusije konferenca razbije. Veliko število listov pozivlja na ministerstvo, naj takoj odpokliče odpolance.

Italijani in vseučiliško vprašanje.

Včerajšnji »Independent« razpravlja z vidno nevoljo o tem vprašanju in meni, da se isto povejstruje in zamotava bolj in bolj. Italijansko javno menenje da se ne zanima več toliko za namene vlade, kolikor za vprašanje, kaj so storili in niso storili oni, ki so poklicani za direktno akcijo, da bi se bilo vprašanje rešilo na način, kakor je hotela italijanska liberalna stranka. Društvo »Patria« da se je zapelo v tako neprjetno zagato, ker se je slepo udajalo vnašnjem uplivom. Ali ni samo »Patria« — nadaljuje »Independent« — ki je prša v kritičen položaj. Tako se godi tudi nekaterim italijanskim poslancem, ki se vedejo dvoumno in neiskreno. (Tu misli menda laško glasilo izlasti nekateri tirolske poslance, ki so sicer tudi kričali »Trst ali nič«, ki pa bi se prav radi zadovoljili tudi s fakulteto v Trebinu). Tem da je v nujno dolžnost, da hitro pojasnijo svojo pozicijo.

»Independent« želi, da bi shodu v Rivi sledil shod v Trstu. Tu naj bi prišli do konkretnih in praktičnih rezultatov in naj bi poslanci odkrito in neravnost govorili. Nam teče sedaj — pravi rečeno glasilo — voda v grlo. Ako se Italijani nočijo potopiti, si morajo najti točko, oporno točko. V slabši položaj ne bi bili mogli priti ob vseučiliškem vprašanju, nego je ta, v katerem se nahajajo. To naj pomislijo politični možje, ki nosijo odgovornost za sedanjo situacijo. Če bodo hoteli nadalje vtrajati v svojem molku, če se bodo hoteli tudi nadalje — kakor do sedaj — izogibati vsaki izjavi, da bodo dopuščali, da bo javno mnenje še nadalje uglichalo to in ono: ne bo to v soglasju z njihovim dostojanstvom kakor moč in patrijotov. Nej govore torej in naj pojašnjuje!

To je prava jeremijada, ki jo je napisalo italijansko radikalno glasilo. In vendar je moralno tako priti. Kdor trdovratno hodi po poteh, ki ne vodijo proti cilju, ta mora zabit. Mi smo jim prorokovali neštivilnokrati, da po poteh, ki krizajo poti Sovanov, ne pridejo do vseučilišča v Trstu. In nič naj se ne čudijo, skoči italijanska javnost in poslanci postajajo nedisciplinirani in da njihove manifestacije ob vseučiliškem vprašanju začenjajo iti v navekrije ena z drugo. Načrt, po katerem so šli v boj za svoj vseučiliški postulet, ni upošteval realnih razmer. Ker

»Independent« že želi konkretnih in praktičnih rezultatov prihodnjega shoda v Trstu potem mu bodi povedano zopet in zopet, da najkrajša pot do cilja je — sporaznjenje se Slovani.

Znameniti pojavi iz tabora socijalne demokracije.

Naj se obravamo, kakor hočemo in naj motrimo delovanje in snovanje na katerem koli polju, vedno in vedno se uverjamo, da nam je narod češki prek. To velja tudi za — snovanje in gibanje socijalne demokracije.

Mi smo v tem listu dokazovali neštivilnokrati, da je socijalna demokracija v Avstriji — zavedena v to po dunajski centrali — zavzela povsem napačno, krivido in lahko rečemo tudi: nelogično stališče nasproti borbam med posamežnimi narodi v Avstriji. Opisovali smo naglašali, da to ne odgovarja tistem principu jednakosti, ki ga ravno socijalna demokracija vedno naglaša na vsem svojem nastopanju, ako oza z neisprosnim ortodoksim a limine odbija in obsoja idejo tolike etične in kulturne sile, kakor je ravno nacijonalna ideja. Kajti le oni, kdor absolutno može videti, ne vidi, kako oplojevalno deluje ta ideja — ki je pa ni smeti zamenjavati s fanatičnim šovinizmom — na ves kulturni razvoj in napredok vseh naroda. Osobito smo mi vedno občevali, kadar-koli socijalna demokracija ni delati razlike med borbami narodov, ki se bore za civilske pogoje, in borbami

narodov, ki brezvestno izrabljajo svojo premoč v ts namen, da bi še bolj utrjali svoje nadvladje in da bi manje srečne in po njih od nekdaj zatrane narode še bolj pritiskali ob tla s surovo silo, da bi jim tem lagje kratili vsako sredstvo za osvobajenje in da bi jim tudi nadalje dušili leherni svobodni dih. Iskrenim občevaljanjem smo opažali v raznih polemikah, ki so jih vodila socijalno-demokratična glasila, kako so z istimi izrazi označala borbe narodov za svoja nacijonalna prava, torej za svetlo pravico in resnice, in borbe narodov za princip — nejednakosti, superijornosti, cziroma inferijornosti, torej za najljutejo in najkrutejo krivico. Socijalno-demokratična glasila so bili n. pr. italijanski nacijonalisti, ki so sinovi naroda, saturirana skoro v vseh pogledih, istotaki in nič slabši šovinisti nego slovenski narodnjaki, sinovi naroda, ki mu še celo ljudsko šolo kraljijo. Vedno smo naglašali mi, kako krivica je zahteva, da bi narodi, ki še nič nimajo, odnehati od borbe istotako, kakor narodi, ki so beati posrednici. Taka zahteva nikakor ne odgovarja načelu nepristranosti in jednakosti, kajti odnehati od naše strani bi pomenjalo pripoznanje statusa quo in privoljenje, da ostane kakor je.

Ker pa to sedanje stanje involvira največ krivico, bi mi, ako bi odnehati od borbe, privolili, da to stanje skrajne krivice ostane dalje in postane definitivno. A to bi bila načela slovenski strani kapitulacija, na favorizirani italijanski pa triumf — njihovega načionalnega šovinizma.

Vidimo torej, da obojanje narodne borbe brez razlike, jo-lje bi narod, ki je tlačen, ali pa narod, ki tlači, nukakor ne odgovarja principu nepristranosti in jednakosti, ampak pomenja v svojih praktičnih efektih kričečo pristranost na korist tistim narodom, ki so bili tako arečni, da so si že zagotovili vse pogocene za življenje in ki hočejo biti v svoji objestnosti narodi — gospodje. Nu, mi bi menili, da istotako, kakor ne odgovarja principu pravljnosti, svobode in človeškega dostojanstva, ako se človek postavlja nad človeka, ako človek stavlja svojo vrednost nad vrednost človeka, da je istotako obsojati kakor znak brutalnega egoizma, ako se skupina ljudi, narod, hoče postavljati drugim skupinam, drugim narodom za gospodarje in — tlačitelje.

To je ne le vzvišena in neoporečna, ampak tudi tako jasna resnica, da je le žalostno, ako s. jo mora še le naglašati.

Nu, mi konstitujemo z zadovoljstvom, da je spoščavanje te resnice začelo prodirati tudi v vrstah socijalne demokracije slovenske. A prvi, ki prednjačijo z izgledom, so zopet Čehi. Češka socijalna demokracija je v zadnje čase začela energičen boj ter očita nemški socijalni demokraciji, da hoče češkega delaveca pod pretvezo internacionala ileje — germanizirati!

Dolgori Nemčije.

Nemško ministerstvo za finančne je izdalо iskaz stroškov za nemško armado od leta 1872. do 1905. Glasom tega izkaza je Nemčija izdala za armado okolo 16 in pol milijard. Letošnje leto treba za nemško armado 704,547,295 mark. Stroški za armado so štirikrat tako veliki, nego je bila vojna odškodnina, ki jo je francoska plačala Nemčiji. Pod vladu sedanjega cesarja (od leta 1888 naprej) so izdali za armado 10 milijard mark.

Za vzdrževanje vojne mornarice je pa Nemčija že izdala nad tri milijarde mark. Leta 1905. je za mornarico v proračusu 105,046,491 mark tekočih, 92,152,950 rednih in 48,229,000 izrednih izdatkov, vsega skupaj torej 245,428,441 mark. Pod sedanjim cesarjem so izdali za mornarico nad dve milijardi mark.

Ako se tukaj všeje, kar je Nemčija potrosila za svoje kolonije, dobimo sveto nad 20 milijard mark. Samo kitajska ekspedicija in nemška posest v Kiaochau stane Nemčijo okroglih 273 milijonov mark.

Dogodki na Rusku.

»Voss. Zeitung« je prejela iz Petrograda nastopno poročilo: Minister vnačnih stvari namerava izključiti od narodnega zastopstva Žide in nomadske plemena Azije. Svoj predlog je minister utemeljil s tem, da Židi niso dopuščeni kakor poslanci v zemstva in mestna zastopstva in zato da se jih ne more pripustiti niti v državno dumo.

Prej nego se to zgodi treba pregledati vse zakone, ki se tičejo Židov.

Drobne politične vesti.

Fejervary na avdijenci v Išlu. Budimpeščanski list »Magyar Hirsz« poroča iz najboljega vira, da vsprijme cesar dne 31. t. m. v avdijenci barona Fejervaryja v Išlu, kjer da se določijo podrobnosti političnega programa, ki ga predloži ministerski predsednik.

O volitvi srbskega metropolita. Beligradski listi izražajo svoje občevaljanje, da v nedeljo ni prišlo do izvolitve metropolita. »Stampa« piše, da bi bilo vladilo vseč, ako tudi na daneski novi volitvi ne pride do ugodnega izida, ker bi vladala tekom 6 mesecov, ko se bo vrnila nova volitev, imela dovolj časa, da spremeni sedanji volilni red v smislu, da bodo zamogli biti izvoljeni metropolitom tudi inozemski srbski škofje in tudi arhimandritje.

Domače vesti.

Imenovanje v sodnijski stroki. — Praktikanta Oton Weinberger in dr. Gvidon Gustin sta imenovana avkultantoma.

Umiroviljen je svetovalec kranjske deželne vlade Friedrich; tem povodom mu je bil podeljen red železne krone tretjega razreda.

Shod narodno-radikalnega dijašta. V plenarnem zborovanju dne 6. septembra dopoludne bodo predavalci: 1. iur. Ciril Premrl — O slov. vseučiliščem vprašanju, 2. phil. Mihajlo Rostohar — Poedinec in skupina, etika, vera, znanost. 3. iur. Gregor Žerjav — Evolucija, načelo dela in samopomoči. 4. iur. Ivan Ušlakar — Narodnostno vprašanje.

V odseku za ljudsko izobrazbo bodo referirali: 1. O predavateljstvu — iur. Josip Zdolsek. 2. Ljudsko knjižništvo — phil. Josip Breznik. 3. Referat akad. ter. društva »Adrije« — iur. Tomo Šorli. 4. Referat »Prosvete« — vet. Ad. Ribnikar.

V odseku za matično stanje slov. dijašta bodo poročali: 1. O gmotnem stanju a) v Pragi — phil. Franc Kadunc, b) v Gradišču — phil. Janko Leskovec, c) na Dunaju — phil. Josip Habe. 2. Razgovor o ekonomskih momentih, ki se naj upoštevajo v izberi poklicu.

V odseku za dijaško izobrazbo bodo predavalci: 1. phil. Pavel Grošelj — Življenje slov. dijaka. 2. phil. Andrej Ivanc — Sradnješko vprašanje. 3. Vseučilišča slov. dijakov: a) Dunaj — v. Adolf Ribnikar, b) Praga — iur. Arnež Rekar, c) Gradišč — phil. J. Leskovec; 4. Naloge slov. akademičnih društev — phil. Albert Kramer.

Čehi na shodu narodno-radikalnega dijašta. Priglašenih je doslej krog 50 Čehov, med njimi 30 dijakov z celotnim odborom »Svazu češkoslovanského studenstva« na čelu. Protektorat izleta v Trst sta prevzela vseučiliščna profesorja dr. Chodounsky in dr. Stoklasa. Shoda se udeleži tudi profesor prakse tehnikе Hraský. Čehi pridejo v Ljubljano že 2. septembra, 5-ega septembra si ogledajo s slovenskimi dijaki postojansko jamo in pridejo isti dan populardne v Trst.

Na shod narodno-radikalnega dijašta so se priglasili: dr. Matko Laginjs, dr. Henrik Tums, hravtski žurnalist Stjepan Radić, urednik »Zastave« v Novem Sadu V. Čaričević. Shoda se udeleži (ficijelno) slov. akad. društva: »Slovenija« (Dunaj), »Tabor« (Gradišč), »Ilirija« (Praga), »Bodenost« (Ormož), »Adrija« (Gorica), »Prosveta« (Ljubljana).

Prejeli smo. V Vašem spoštovanem listu od 29. t. m. čitam z občevaljanjem o dogodku, radi katerega se je čutil užaljenega jeden mojih slovenskih odjemalcev. Ali jaz nisem mogel priti na jasno vzlje vsemu preiskovanju. Zato sem prisiljen izjaviti, da se v prestorih moje kupčije noben mojih uslužencev ne sme baviti s politiko in da ne bi jaz — kakor Zagrebčan, trgovec in stoječi izven vseh političnih stranskih — nikdar dovolil, da bi se kateremu mojih odjemalcev hotelo preispisovati, katerega jezik da se ima posluževati v občevanju z mojimi pomočnikimi. Seveda obstoji potekločna glede pomočnikov — v naši stroki, ki bi bili večji razun italijan-

